

GLASUL DOMNULUI

“Iată stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide, voi intra la el, și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20)

Numărul 16 (2014), Duminica a 3-a după Rusalii (Despre grijile vieții)

EVANGHELIA: MATEI 6,22-33*

Zis-a Domnul: “Luminătorul trupului este ochiul; deci, dacă ochiul tău e curat, tot trupul tău va fi luminat; dar dacă ochiul tău e rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care se află'n tine este întuneric, cu cât mai mult întunericul!

Nimeni nu poate sluji la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va alipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona.

De aceea vă spun: Nu purtați grijă pentru viața voastră ce veți mânca și ce veți bea, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult altceva decât ele? Și cine dintre voi, purtându-și grija, poate să-i adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcămintea de ce purtați grijă? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc, dar v'o spun Eu vouă că nici Solomon, în toată slava lui, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei! Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin-credincioșilor? Așadar, nu vă îngrijorați spunând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca? – deoarece pe toate acestea păgânii le caută –; că știe Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de toate acestea; ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga.”

*)Texte preluate din Biblie, (Ediția jubiliară a Sfântului Sinod, 2000, citată pe scurt: Biblia Bartolomeu)

Despre lumina solară și lumina sufletului

Sfântul Luca al Crimeei

Prin ochii noștri pătrunde lumina, prin ochii noștri cunoaștem această lumină. Aceasta o știe și o înțelege toată lumea. Și știința a studiat toate fenomenele care se întâmplă în ochi și în creier atunci când acționează asupra ochiului lumina. (...) Domnul a spus că tot trupul nostru poate fi strălucitor. Dumnezeu spune ceea ce știința nu înțelege, Domnul ne descoperă taina existenței, cunoscută numai Lui Unuia, Creatorului lumii. Și se cuvine nouă să pătrundem sensul acestor minunate cuvinte ale Domnului nostru Iisus Hristos.

Ați văzut curcubeul pe cer. Știți cu toții că acesta strălucește în diferite culori – verde, galben, roșu, violet. Ce este un curcubeu? Curcubeul apare datorită refracției luminii solare. Trecând prin nori, lumina soarelui, care ni se pare albă la culoare, se descompune în părțile componente. Și aflăm că ea conține în sine acele culori care sunt vizibile în curcubeu. Albă ni se prezintă lumina soarelui, deoarece toate aceste raze colorate sunt amestecate. Dar cei care au studiat fizica știu mai multe. Ei știu că nu numai norii din cer pot refracta și separa în raze diferite lumina solară, ci și că, dacă o rază de soare este trecută printr-o prismă de sticlă, vom vedea o fâșie alcătuită din diferite culori. Și în această fâșie, care se numește spectru solar, sunt cuprinse nu numai acele raze vizibile, pe care le știm după culoarea lor, ci și foarte multe alte raze invizibile. O mică parte dintre aceste raze invizibile este studiată de știință, restul rămânând neexploatare. Noi știm că aceste raze, pe care nu le vedem, dar care sunt cuprinse în lumina soarelui, au proprietăți neobișnuite, tainice, care sunt complet diferite de proprietățile luminii solare. Nu știm cum acționează ele în trupul nostru. Și de aceea, atunci când auzim de la Domnul Iisus Hristos că, dacă lumina soarelui pătrunde în ochii noștri, întreg trupul devine luminos – trebuie să înțelegem că aici este taina. Razele invizibile, intrând prin ochii noștri, permit întregului trup să devină luminos.

Voi știți că tot ceea ce este viu preferă lumina soarelui. Știți cât de luminoși, cât de bucuroși ne simțim într-o zi însorită. Câtă bunătate, câte vioiciune, câtă energie, câtă bună dispoziție, ne stăpânesc! Tot trupul nostru parcă strălucește de energia luminii. Aceasta este ceea ce a spus Domnul nostru Iisus Hristos, este esența a ceea ce noi nu înțelegem.

Domnul spune că dacă ochii noștri sunt răi, dacă nu văd lumina, atunci întreg

trupul nostru va fi întunecat. Priviți la orbii nefericiți! Voi știți că aspectul lor, întreg trupul lor nu seamănă cu al oamenilor care văd. Trupul lor este aplecat, mișcările lente și prudente, capul nemișcat, deoarece nu văd nimic. În ei nu se observă lumina cu care sunt pătrunse trupurile văzătorilor. Trupul lor este întunecat, după cuvintele lui Hristos. Dar fie ca nefericiții orbi, în cazul în care mă ascultă, să nu se întristeze, pentru că mai există o altă lumină despre care a vorbit Hristos.

Despre lumina obișnuită, despre lumina solară Domnul ne-a vorbit ca să arate diferența între această lumină și altă lumină - cea duhovnicească, acea lumină cu care sunt luminate nu numai sufletele, ci și trupurile tuturor sfinților, acea lumină cu care strălucea fața marelui Proroc Moise în timp ce se cobora de pe Muntele Sinai, ținând tablele cu poruncile încrustate de degetul lui Dumnezeu. Aceasta este lumina pe care a putut s-o arate unor oameni în timpul rugăciunii cuviosul și purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Serafim de Sarov. Cu lumina sufletului, cu lumina minții curate se sfințește toată ființa celor buni, curați și sfinți.

Și pentru cei nevăzători cu trupul există mult mai multe posibilități să primească această lumină cerească, lumina duhovnicească, decât pentru oamenii văzători. Pentru mulți dintre cei orbi, nefericirea li se arată a fi o mare binefacere, deoarece, nefiind distrați, nevăzând nici o agitație, profund concentrați, ei privesc la inima lor, sunt atenți la fiecare mișcare a ei, iar o astfel de cercetare dă oamenilor lumina duhovnicească. Sfinții au fost întotdeauna adânciți în contemplarea inimii lor și toată ființa lor strălucea cu o deosebită lumină duhovnicească.

(...) Așa cum lumina soarelui conține raze roșii, albastre, violete, la fel și oamenii sunt purtători de lumină diferită. De o lumină roșie ca sângele sunt pătrunse trupurile ucigașilor, răufăcătorilor, vărsătorilor de sânge. Cu o lumină albastră și violetă strălucesc pur și simplu inimile și trupurile oamenilor buni. Există și o lumină de apus, cu care sunt pătrunse trupurile și sufletele oamenilor, supuși întru totul grijilor și plăcerilor acestui veac. Aceștia sunt oamenii care toată viața și-o trăiesc în deșertăciunea lumească, în apusul duhovnicesc. Nu există lumina adevărului și a dragostei în trupurile lor. Slavă lui Dumnezeu că trupurile lor nu sunt pătrunse de o lumină roșie! Dar nu există în ei nici lumina soarelui strălucitor. Și doar ocazional, atunci când Domnul îi vizitează cu harul Său, trimițându-le necazuri și suferințe pentru a-i opri de pe calea deșertăciunii, pentru a-i determina să reflecteze și să-și evalueze viața, apare atunci

în inima lor sfânta pocăință, iar lumina de apus a sufletelor lor se aprinde pentru un timp cu o văpaie strălucitoare.

Există oameni lipsiți de orice lumină, ale căror suflete rămân întotdeauna în întuneric. Cine sunt acești nefericiți? Sunt dușmanii înrăiți ai lui Dumnezeu, care s-au ridicat împotriva lui Hristos, sunt cei pătrunși de duhul mândriei. Mulți dintre ei cred că sunt purtători de lumină, fiindcă au o educație înaltă. Dar se înșală profund: nu strălucesc de nici o lumină, ci persistă în întunericul veșnic. Tot trupul lor este întunecat, toate gândurile pe care ei le consideră profunde, strălucitoare, sunt întunecate și lipsite de adevăr, pentru că adevărul este doar în Dumnezeu, precum a spus Însuși Domnul Iisus Hristos: "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața!" Cine se leapădă de El, acela se leapădă de viață. (...)

Dacă tu însuși ești întunecat, atunci toate le vezi în întuneric, te înconjoară un greu întuneric duhovnicesc, pentru că nu porți lumina duhovnicească în inima și în mintea ta și crezi că ești văzător, fiind în realitate întunecat și orb.(...)

Să tindem cu tot sufletul spre lumina lui Hristos, pentru ca să nu ne cuprindă întunericul veșnic!" (15 iulie 1945)

(Sursa: **Sfântul Luca al Crimeei**, "Predici", Editura Sophia, 2004)

Vitamine duhovnicești

Părinte, de obicei grijile vieții, nu întotdeauna, dar de multe ori, duc la probleme în familie, probleme între prieteni. Ce cale le recomandați să urmeze în aceste situații?

Mi-aduc aminte că atunci când eram copil se spunea în familie că și din pricina sărăciei și din pricina necazurilor vin certurile. Și mi se întâmplă și acum să-mi spună oamenii că se ceartă pentru lipsurile în care trăiesc. Și eu zic întotdeauna: Bine, dar dacă vă certați, le rezolvați, treceți de lipsuri prin ceartă? Și toți mărturisesc că nu. Deci, cearta nu e un mijloc de înlăturare a răului, ci e o slăbiciune a celor care se angajează în felul acesta, pentru că nu câștigi nici un ban când te cerți, nu realizezi nici un avantaj când nu ești în limitele buneii cuviințe. Așa că oamenii trebuie să evite tot ce nu aduce nimic pozitiv, ci aduce multă nemulțumire și mult negativ în viața de toate zilele.

(Sursa: **Părintele Teofil Părăian**, fragment din interviul înregistrat la 3 mai 1998 și difuzat în 27 iunie 1998 la Radio România Actualități, în cadrul emisiunii "Cuvânt și suflet")